СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«Філософія науки та професійна етика»

Ступінь освіти	Доктор філософії
Освітня програма	Філософія
Тривалість викладання	3-4 чверті
лекції:	2 години
практичні	2 години
Мова викладання	українська
Кількість кредитів ЄКТС	4 (120 годин)

Сторінка курсу в СДО НТУ «ДП»: https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=2678

Кафедра, що викладає	Філософії і педагогіки

Викладач:
Шабанова Юлія Олександрівна
Завідувачка кафедри філософії і педагогіки,
Доктор філософських наук, професор

E-mail: Shabanova.Yu.O@nmu.one

Консультації: за окремим розкладом, погодженим зі здобувачами вищої освіти. ауд. 1/117

лекції та практичні заняття проводяться відповідно розкладу.

1. Анотація до курсу

Філософія науки та професійна етика – обов'язкова дисципліна навчального плану підготовки докторів філософії за освітньою програмою «Філософія». В межах дисципліни формується соціокультурне осмислення науки, філософське усвідомлення базових теоретичних засад науки, спираючись на аналіз парадигмальних основ наукового світогляду та історії його становлення в ракурсах класичної, некласичної та постнекласичної раціональності. У межах контенту дисципліни формуються дослідницькі компетентності науковця на основі світоглядних тенденцій сучасної науки в контексті етичного виміру наукової діяльності.

2. Мета та завдання курсу

Мета дисципліни – формування у здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти наукового мислення шляхом усвідомлення сутнісного контенту філософії науки, її становлення в рамках світової та вітчизняної філософської думки, тенденцій сучасних наукових парадигм, а також основ етики науковця на підставі концепту академічної доброчесності.

Завдання курсу:

- Сформувати цілісне уявлення щодо соціокультурного значення та еволюційного призначення науки;
- Визначати сенс класичної, некласичної та постнекласичної раціональності та здійснення їх трансформації в сучасних тенденціях науки;
- Сформувати високий рівень дослідницької компетентності на основі базових принципів, ознак та інструментарію науковості;
- Сформувати ціннісно-етичну складову наукової свідомості відповідно до сучасних вимог академічної доброчесності.

3. Дисциплінарні результати навчання

Усвідомлювати соціальні процеси в житті людини, що зумовили виникнення наукового типу світогляду;

Розрізняти зміст наукової парадигми класичного, некласичного та постнекласичного періодів та синтетично використовувати методологічний контент в наукових дослідженнях;

Усвідомлювати етичний модус наукової та педагогічної діяльності як визначальної складової наукової свідомості для дотримання академічної доброчесності;

Свідомо орієнтуватися в історико-філософських підходах до концептуальних питань науки та продукувати евристичні ідеї відповідно до актуальних завдань власного дослідження;

Залучати філософську методологію та загальнонаукові методи до здійснення власного наукового дослідження, застосовуючи критичне мислення та креативне бачення еволюційних процесів наукового розвитку для визначення аналітики та узагальнень на абстрактному рівні.

4. Структура курсу

ЛЕКЦІЇ
1. Наука як предмет філософського аналізу
1.1. Сутність філософії її призначення в культурному становленні суспільства та людини
1.2. Філософія і наука: точки взаємодії
1.3. Предмет та завдання філософії науки
2. Наука як специфічна сфера діяльності людини

2.1. Основні аспекти філософського вивчення науки Наукове та ненаукове. Паранаука. Лженаука. 2.2. Міфологія, релігія, мистецтво в дотиках з наукою
2.3. Різновиди науки
2.4 Ідеал та ознаки науковості
3. Методологічні новації античності і середньовіччя
3.1. Реконструкція міфологічного мислення Раціоналізації античної філософії. Перші зразки абстрагування і ідеалізації (Піфагор, Евклід)
3.2 Метафоричне смислоутворення античної натурфілософії
3.3 Методологічна реконструкція майєвтики Сократа, теорії Платона, аналітики Аристотеля
3.4 Методологічні настанови мислителів Середніх віків. Алхімія як прообраз цілісної науки
4. «Суверенітет» наукового методу
4.1. Пошук методу в добу відродження.
4.2.Гносеологічна революція новоєвропейської філософії. Раціоналізм (Декарт, Лейбніц) та емпіризм (Бекон, Гоббс) як основа новочасної науковості. «Натурфілософія» Галілея і Ньютона
4.3. Теорія пізнання І. Канта
5. Основи наукової раціональності
5.1. Логічний позитивізм. Емпірична редукція
5.2. Логіко-філософські передумови концепції
5.3. Критерії демаркації. Принцип верифікації
5.4 Ідея кумулятивізму знання. Неопозитивістська концепція науки
5.5 Методологічний фальсифікаціонізм К.Поппера.
5.6 Концепція наукових революцій Т.Куна
5.7 Тематичний аналіз науки Дж.Холтона.
5.8 Еволюціоністська модель розвитку науки (Тулмін, Хукер, Хахлвег та ін.)
6. Закономірності наукового пізнання
6.1. Емпірика в науці
6.2 Науковий факт
6.3 Знання та концепція розуміння
6.4 Наукові революції, їх структура та різновиди.
6.5 Спадкоємність наукових знань (традиції та новації).
6.6 Диференціація та інтеграція науки.
6.7 Математизація та комп'ютеризація науки.
6.8 Знання та концепція розуміння
7. Історична зміна типів наукової раціональності
7.1 Класичний еталон науковості. Модерні та премодерні наукові моделі.
7.2 Особливості науки некласичного періоду
7.3 Постнекласична наука. Обрії наукового моделювання та футуристичні перспективи метамодерну.
8. **Наукова етика**
8.1 Наука як соціальний інститут
8.2. Науковий етос і орієнтації вченого
8.3. Проблема цінностей наукової діяльності

8.4 Структура і функція наукового товариства (школи)
8.5 Етичні основи дослідницької діяльності у викликах сучасності
8.6 Корпоративна культура науковця
8.7 Науковий етикет
9. Колоквіум : Сучасні настанови науки
9.1 Світоглядні основи квантової фізики
9.2. Філософські основи теорії фізичного вакууму
9.3. Еніологічна парадигма науки
9.4. Синергетична методологія в наукових дослідженнях
9.5 Постматеріалістична парадигма сучасної науки як футурологічна перспектива
9.6 Холономна концепція науки
ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ
1.Наукова раціональність, її характеристика та різновиди 2.Піфагорейський союз як прообраз наукової школи 3.Закони логіки Аристотеля як основа теоретичного доведення. 4.Середньовічна парадигма науки як прообраз холономного підходу до пізнання 5.Проблема співвідношення теоретичного та емпіричного в пізнанні 6.Філософське розуміння поняття техніки 7.Класична, некласична та постнекласична парадигми науки 8. Проблема людини в філософії науки 9. Екосвідомість сучасного науковця 10. Етика наукових дискусій 11. Міжкультурна комунікація в науковому середовище 12. Академічна доброчесність дослідника

5. ТЕХНІЧНЕ ОБЛАДНАННЯ ТА/АБО ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Мультимедійне обладнання.
Дистанційна платформа Moodle.
Office 365 (застосунок Teams)

6. ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

6.1. Навчальні досягнення здобувачів вищої освіти за результатами вивчення курсу оцінюватимуться за шкалою, що наведена нижче:

Рейтингова	Інституційна
90…100	відмінно / Excellent
74…89	добре / Good
60…73	задовільно / Satisfactory
0…59	незадовільно / Fail

6.2. Здобувачі вищої освіти можуть отримати **підсумкову оцінку** з навчальної дисципліни на підставі поточного оцінювання знань за умови, якщо набрана кількість балів з поточного опитування та самостійної роботи складає не менше 60 балів.

Максимальне оцінювання:

Теоретична частина	Практична частина		Разом
	При своєчасному складанні	При несвоєчасному складанні	
30	70	30	100

Підсумкове оцінювання (якщо студент набрав менше 60 балів та/або прагне поліпшити оцінку)	Диференційований залік відбувається у письмовій формі, складається з 20 тестових запитань, 1 відкритого запитання. Правильна відповідь на запитання тесту оцінюється у 4 бали. Правильна відповідь на відкрите запитання оцінюється у 20 балів. Відкриті запитання оцінюються шляхом співставлення з еталонними відповідями. Максимальна кількість балів за диференційований залік: 100

6.3 Критерії оцінювання теоретичної частини (разом 30 балів).

Теоретична частина оцінюється за результатами опитування, яке містить 3 питання, кожне з яких оцінюється 10 балів

У разі використання технології дистанційної освіти усне опитування за темами контрольної роботи може проводиться усно з використанням інструментів Office 365 та Zoom.

Правильна відповідь **кожного питання** оцінюється 10 балами, а саме:

- **9-10 балів** – відповідь правильна, точна;
- **7-8 балів** – відповідь правильна, складає 80%;
- **5-6 балів** – відповідь не повна, складає 50%;
- **4-2 бали** – відповідь складає 20-40%;
- **1 бал** – відповідь неправильна повністю;
- **0 балів –** відповіді немає.

6.4 Критерії оцінювання практичної частини (разом 70 балів)

Практична робота передбачає виконання індивідуального завдання (1 завдання) та опанування тем практичних занять (6 тем). Правильна відповідь, або виконане індивідуальне завдання оцінюється максимально 10 балів за означеним вище критерієм. В індивідуальній роботі передбачено оцінювання елементів дослідницьких підходів (аналізу, синтезу, логічної аргументації, узагальнення, реферування та анотування першоджерел тощо).

Індивідуальні завдання оцінюються експертно, спираючись на компетентністні характеристики, визначені НРК для третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти.

7.Політика курсу

7.1. Політика щодо академічної доброчесності

Політика щодо академічної доброчесності регламентується "Положенням про систему запобігання та виявлення плагіату у Національному технічному університеті "Дніпровська політехніка". http://surl.li/alvis

У разі порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності (списування, плагіат, фабрикація) робота оцінюється незадовільно та має бути виконана повторно. Викладач зобов'язаний у такому випадку видати інше індивідуальне завдання.

7.2.Комунікаційна політика

Усі письмові запитання до викладача щодо навчальної дисципліни можуть надсилатися на персональну корпоративну електронну пошту, на платформу Teams та на вайбер викладача.

7.3. Політика щодо перескладання

Роботи, які надано викладачеві для перевірки із порушенням термінів, оцінюються нижчими балами. Перескладання відбувається із дозволу декана у разі поважної причини (наприклад, хвороба).

7.4 Політика щодо оскарження оцінювання

Якщо здобувач вищої освіти не згоден з оцінюванням, він має право опротестувати виставлену оцінку у встановленому порядку.

7.5. Відвідування занять

Для здобувачів вищої освіти відвідування занять є обов'язковим. Причиною невідвідування занять є хвороба, участь в університетських заходах, навчання за індивідуальним графіком та академічна мобільність, що задокументовано. Про причину відсутності здобувач вищої освіти має повідомити викладача особисто або через старосту та самостійно надолужити пропущений матеріал. У разі міжнародної мобільності навчання може відбуватись в он-лайн режимі.

8 РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література:

1. Гриб В.І. Філософія науки. Посібник. – Вінниця: Нілан ЛТД, 2019. – 224 с.
2. Філософія науки. Етика та методологія наукового дослідження : навч.- метод. посіб. для підготовки докторів філософії «Doctor of Philosophy» (PhD) / І. Г. Утюж [та ін.]. – Запоріжжя : ЗДМУ, 2018. – 76 с.

3. Філософія науки : підручник / І. С. Добронравова, Л. І. Сидоренко, В. Л. Чуйко та ін. ; за ред. І. С. Добронравової. – К. : ВПЦ "Київський університет", 2018.
4. Кузь О. М. Філософія науки : навчальний посібник / О. М. Кузь, В. Ф. Чешко. – Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2017.
5. Добронравова І.С. Практична філософія науки : збірка наук. праць. Суми : Університетська книга, 2017. 352 с.
6. Семенюк Е. Філософія сучасної науки і техніки : підручник / Е. Семенюк, В. Мельник. Вид. 3-тє, випр. та допов. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2017. 364 с.
7. Сидоренко О. П. Філософія науки : курс лекцій з вивчення дисципліни для здобувачів ІІІ рівня вищої освіти «доктори філософії» . Одеса : ОДАУ, 2019. 156 с.
8. Петінова О. Б. Філософія науки: навчальний посібник / О. Б. Петінова. – Одеса, 2018. – 213 с.
9. Семенюк Е. Філософія сучасної науки і техніки : підручник / Едуард Семенюк, Володимир Мельник. – Вид. 3-тє, випр. та допов. – Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2017. – 364 с.
10. Козинець І.І., Шабанова Ю.О. Словник новітніх освітянських термінів і понять. – Дніпро: НТУ «ДП», 2021. – 69 с.
11. Методичні рекомендації для закладів вищої освіти з підтримки принципів академічної доброчесності / упоряд.: В. Бахрушин, Є. Ніколаєв ; Проект сприяння академічній доброчесності в Україні. — 2019. — 41 с.
12. https://drive.google.com/file/d/1IJtjefmfqO1uNCn4p9cT5g6_58h0Cxq9/view
13. Єгорченко І.Д., Серебряков М.В. Академічна доброчесність. Проект «Підтримка організацій-лідерів у протидії корупції в Україні «Взаємодія!». К.: 2018. https://rpr.org.ua/wp-content/uploads/2018/10/Analitychna-zapyska-akademichna-dobrochesnist.pdf
14. Академічна чесність як основа сталого розвитку університету / Міжнарод. благод. Фонд «Міжнарод. фонд. дослідж. освіт. Політики»; за заг. ред. Т. В. Фінікова, А. Є. Артюхова Київ : Таксон, 2016. 234 с
15. Десять принципів академічної доброчесності для викладачів : пер. з англ. / Проект сприяння академічній доброчесності в Україні. — 2017. — 3 с.
16. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання: ДСТУ 8302:2015 / Нац. стандарт України. Вид. офіц. Введ. з 01.07.2016. К.: УкрНДНЦ, 2016.
17. Етичний кодекс ученого України / НАН України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0002550-09/conv?lang=ru#Text

Додаткова література:

1. Богачев А. Досвід та сенс. Київ : Дух і літера, 2011. 336 с.
2. Вернадський В. Вибрані праці / голова ред. кол. О. С. Онищенко; ред.: / голова ред. кол. О. С. Онищенко; ред.: Л. А. Дубровіна, А. Г. Загородній; уклад. О. С. Онищенко. Т. 1, кн. 2. Київ, 2011. 583 с.
3. Вітгенштайн Л. Tractatus Logico-Philosophicus. Філософські дослідження. Київ : Основи, 1995. 310 с.
4. Власенко Л., Ладанюк А., Кишенько В. Методологія наукових досліджень : навчальний посібник. Київ : Ліра-К, 2018. 352 с.
5. Галіченко М. В., Поліщук І. Є. Хрестоматія з історії та філософії науки. Херсон, 2018. 158 с.
6. Гьосле В. Практична філософія в сучасному світі / пер. з нім. Київ : Лібра, 2003. 248 с.
7. Ґадамер Г.-Ґ. Істина і метод. Київ : Юніверс, 2000. Т. І. 464 с.
8. Данильян О., Дзьобань О. Методологія наукових досліджень : підручник. – Харків : Право, 2019. 368 с.

9. Декарт Р. Міркування про метод, щоб правильно спрямовувати свій розум і відшуковувати істину в науках / Андрушко В., Гатальська С., переклад на українську. Київ : Тандем, 2001. С.14–36.

10. Дерида Ж. Письмо та відмінність / Пер. з франц. Київ : Основи, 2004. 602 с.

11. Кримський С.Б. Наукове знання і принципи його трансформації.–К.:Наукова думка,1974.–205с.

12. Кун Томас. Структура наукових революцій. Київ : Port-Royal, 2001. 228 с.

13. Лой А. М. Свідомість як предмет теорії пізнання. Київ : Наукова думка, 1988. 247 с.

14. Людина в есенційних та екзистенційних вимірах. Київ : Наукова думка, 2004. 248 с.

15. Науковий світогляд на зламі століть. Київ : Парапан, 2006. 288 с.

16. Поппер Карл. Злиденність історицизму / Пер. з англ. Василь Лісовий. Київ : Абрис, 1994. 192 с.

17. Ратніков В.С., Макаров З.Ю. Історія та філософія науки : хрестоматія :

18. Рікер П. Конфлікт інтерпретацій. Антологія світової літературнокритичної думки XX ст. / за ред. М. Зубрицької. Львів : Літопис, 1996. С. 227 – 242 с.

19. Роуз Д. Дивовижні технології. Дизайн та інтернет речей.- Харків: Клуб сімейного дозвілля, 2018. 336 с.

a. Світоглядні імплікації науки. Київ : Парапан, 2004. 408 с.

20. Специфіка та визначальні виміри сучасного філософсько-антропологічного знання. Київ : Стилос, 2015. 380 с.

21. Флєк Л. Як постає та розвивається науковий факт. Вступ про вчення про мисленнєвий стиль і мисленнєвий колектив. Чернівці : Книги-XXI, 2019. 206 с.

22. Шабанова Ю.О. Системний підхід у вищій школі / Підручник. – Д.: НГУ, 2014. - 120 с.